О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 32889

гр. София, 22.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 16 състав,** в закрито заседание на 22.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

като разгледа дело номер **10380** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4 във вр. с ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл.172, ал.6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на адв. К. Ч., като пълномощник на С. С. П. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД за прилагане на принудителна административна мярка №26-4332-003897/28.07.2026г., издадена от полицейски инспектор при Отдел „Пътна полиция“ на Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП, СДВР). С оспорвания административен акт, на основание чл.171, т.1, б. „з“, подт. „дд“ ЗДвП, на С. С. П. е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) – Временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водача до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 12 месеца.

В жалбата е предявено и искане да бъде спряно, на основание чл.166 АПК, предварителното изпълнение на административния акт. Според изложените мотиви евентуалното и неоснователно лишаване на жалбоподателя от възможността да ползва СУМПС ще доведе до настъпване за него на имуществени и неимуществени вреди. Изтъкнато е, че П. е млад човек в трудоспособна възраст, чиято трудова дейност е започнала наскоро и то в сфера от обществена полза – като помощник възпитател в Сдружение „Федерация адаптирана физическа активност България“. Посочено е, че длъжностната характеристика на П. включва задължение за управление на служебен автомобил/микробус за превозване на децата и младежите от дневния център до спортни бази, стадиони, басейни и др. места за провеждане на тренировки, спортни прояви и организирани дейности. Релевирани са доводи, че ако остане без СУМПС жалбоподателят ще загуби работата си във Ф., а от друга страна работодателят ще изгуби ценен служител, който има изградени трайни взаимоотношения с децата със специални потребности и освен това е запознат със спецификите свързани с тяхното превозване и като краен резултат това ще навреди на самите деца, като потенциално ги лиши от превоз до техните спортни мероприятия.

Съдът, след като се запозна с приложените към жалбата писмени доказателства, приема от правна

страна следното:

Искането за спиране на допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение на Заповед №26-4332-003897/28.07.2026г. е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО. Подадено е от активно легитимирано лице, с правен интерес – жалбоподателят П. е адресат на оспорвания акт и срещу него е насочено предварителното му изпълнение.

Разгледано по същество искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

Според изричната разпоредба на чл.172, ал.6 ЗДвП жалбата не спира изпълнението на ПАМ по чл.171 ЗДвП. Доколкото няма изрична забрана съдът да се произнесе по подадено до него искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение, то следва да се приложи нормата на чл.166, ал.4 АПК. Съгласно тази разпоредба допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2: предварителното изпълнение на акта би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда и въз основа на нови обстоятелства.

Доказването на възможността предварителното изпълнение на административния акт да породи значителни и/или трудно поправими вреди, съответно – тяхното индивидуализиране, е в тежест на оспорващия.

Съдът приема, че когато законът разпорежда предварително изпълнение на административен акт, то се презумира, че е налице поне една от предвидените в чл.60, ал.1 АПК предпоставки свързани с осигуряване на живота или здравето на гражданите, защита на особено важни държавни или обществени интереси или опасност от осуетяване или сериозно затрудняване на изпълнението на акта. За да спре предварителното изпълнение, съдът, следва да установи, че е налице основание за спиране, със същата степен на значимост на заложения от закона обществен интерес – т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен интересите на засегнатото лице.

В случая жалбоподателят твърди, че с предварителното изпълнение на ПАМ ще му бъдат нанесени значителни вреди, изразяващи се в невъзможност да осъществява трудовите си задължения, описани в Длъжностна характеристика за длъжността „Помощник–възпитател“. Съдът намира, че несгодите, които жалбоподателят действително ще търпи от изпълнението на ПАМ не могат да бъдат определени като значителни или трудно поправими и не могат да бъдат противопоставени на заложения от закона обществен интерес за осигуряване на безопасността на движението по пътищата (чл.171, ал.1 ЗДвП). Следва да се отбележи, че ангажираните от П. писмени доказателства, не са годни да удостоверят действителното съществуване на трудов договор от дата 03.06.2026г., тъй като по делото липсват данни, че такъв е бил вписан в регистъра по чл.62, ал.3 от Кодекса на труда (КТ) и копие от вписването е било предоставено на работника преди началото на изпълнението, съгласно изискването на чл.63, ал.1 КТ. От друга страна, от представените с административната преписка писмени доказателства се установява, че в периода от издаване на СУМПС на С. П. на 13.02.2026г. до датата на отнемането му – 25.07.2026г., водачът е извършил 13 (тринадесет) различни нарушения на Закона за движението по пътищата, което говори за системно неглижиране от негова страна на правилата и нормите за поведение на водачите на МПС, още повече с претенцията, че част от трудовата му характеристика включва превозване на деца с увреждания.

За пълнота на изложението съдът отбелязва, че по делото не се твърди и не са ангажирани доказателства, след постановяване на административния акт да са настъпили такива нови обстоятелства, които да мотивират спирането на изпълнението на ПАМ, каквото изискване е установено в приложимата норма на чл.166, ал.2 АПК.

Така мотивиран и на основание чл.166, ал.4 във вр. с ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Трето отделение, 16-ти състав,

ОПРЕДЕЛИ

ОТХВЪРЛЯ искането на С. С. П. от [населено място] за СПИРАНЕ на предварителното изпълнение на ЗАПОВЕД за прилагане на принудителна административна мярка №26-4332-003897/28.07.2026г.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ
Боряна Петкова